De verborgen geschiedenis van vers veertig - Nummer drieëndertig

Ezechiël nummer veertien

Jeff Pippenger
2026-10-27

In de hoofdstukken vier en vijf van Genesis wordt het geslachtsregister van Kaïn tegenover dat van Seth gesteld.

De goede Lamech en de slechte Lamech

De twee geslachtslijnen vertegenwoordigen de tegenstelling tussen de verlorenen en de geredden, en sommige nakomelingen van deze twee geslachtslijnen vertegenwoordigen parallelle ‘nakomelingensymbolen’ van de tegenover elkaar gestelde geslachtslijnen. Kaïn vertegenwoordigt een categorie mensen die geen berouw hebben over de zonde en slechts treuren over hun eigen toestand.

> En Hij zei: Wat hebt u gedaan? De stem van het bloed van uw broer roept tot Mij vanuit de aardbodem. En nu bent u vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft geopend om het bloed van uw broer uit uw hand te ontvangen; wanneer u de aardbodem bewerkt, zal hij u voortaan zijn kracht niet meer geven; een vluchteling en een zwerver zult u op aarde zijn. En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn straf is zwaarder dan ik kan dragen. Zie, U hebt mij heden verdreven van de aardbodem; en voor Uw aangezicht zal ik verborgen zijn; en ik zal een vluchteling en een zwerver op aarde zijn; en het zal gebeuren dat ieder die mij vindt, mij zal doden. En de HEERE zei tegen hem: Daarom zal op ieder die Kaïn doodt, zevenvoudig wraak worden genomen. En de HEERE bracht op Kaïn een merkteken aan, opdat niemand die hem aantrof, hem zou doden. En Kaïn ging weg uit de tegenwoordigheid van de HEERE en woonde in het land Nod, ten oosten van Eden. Genesis 4:10–16.

Kaïn vertegenwoordigt een groep onboetvaardigen die zich uitsluitend richten op hun eigen beklagenswaardige toestand, die zij over zichzelf hebben afgeroepen door te weigeren ernaar te streven het goede te doen.

> Maar op Kaïn en zijn offer sloeg Hij geen acht. En Kaïn werd zeer toornig, en zijn gezicht betrok. En de Heer zei tegen Kaïn: Waarom bent u toornig? En waarom is uw gezicht betrokken? Als u goed handelt, zult u dan niet aanvaard worden? En als u niet goed handelt, ligt de zonde aan de deur. En naar u zal zijn begeerte uitgaan, en u zult over hem heersen. Genesis 4:5–7.

Zes doden—drie alfa’s en drie omega’s

In de voorgaande artikelen hebben wij Henoch geïdentificeerd als een symbool van de eerste engel, Lamech als een symbool van de tweede engel, Methusalach als de middernachtelijke roep en

Noach als de derde engel. Lamech uit het geslacht van Seth stierf toen hij zevenhonderdzevenenzeventig jaar oud was, vijf jaar voordat de zondvloed kwam en Methusalach stierf. De dood van Lamech werd vijf jaar later gevolgd door de dood van Methusalach, en hun dood vormt daarom een voorafbeelding van de dood van de vrouw van Ezechiël, die anderhalf jaar later (1,5) werd gevolgd door de dood van Jeruzalem, de vrouw van het Lam.

> En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man getooid is. Openbaring 21:2.

De alfa-sterfgevallen van Ezechiëls vrouw en Lamech, die verband houden met de omega-sterfgevallen van Jeruzalem en Metuselach, beeldden de dood van Johannes Palaiologos vooraf, vijf jaar later gevolgd door de dood van Constantijn de elfde op de muren van Constantinopel. De lijn van Lamech geeft vijf jaar aan, met aan het einde een zevendaagse periode van dierenmigratie. De lijn van Oost-Rome staat voor vijf jaar, en ook voor een periode van vier jaar binnen de totale periode van vijf jaar. Ezechiëls lijn staat zowel voor twee jaar als voor één komma vijf jaar (1,5). Ezechiëls lijn van de verwoesting van Jeruzalem door Babylon komt overeen met de tweede verwoesting van Jeruzalem door Rome, van 66 tot 70. De Romeinse lijn van de verwoesting van Jeruzalem levert zowel een periode van vier jaar als een periode van drieënhalf jaar op. Elk van die vier symbolische lijnen leverde in haar profetische getuigenis niet één, maar twee symbolische perioden op.

Lamech, Johannes Palaiologos en de vrouw van Ezechiël vertegenwoordigen de alfamijlpaal van een tijdsperiode die eindigt met een omega-dood. Twee van de drie lijnen vertegenwoordigen een belegering die eindigt met de dood van hun respectieve tegenhangers. De andere eindigt wanneer de dieren de ark binnengaan. De omega-tegenhanger plaatst de zondvloed van Noach op één lijn met de verwoesting van Jeruzalem en de verwoesting van de muren van Constantinopel. Alle drie de omegasymbolen vertegenwoordigen het einde van de genadetijd bij de spoedig komende zondagswet.

Natuurlijk was er in het getuigenis van de ark van Noach geen sprake van een belegering, maar er moet wel een helling zijn geweest om toegang tot de ark mogelijk te maken. Als de laadhelling wordt beschouwd als een voorafbeelding van een belegeringshelling, dan wijzen alle drie de getuigenissen van de dood op een belegering. In de Romeinse lijn van de verwoesting van Jeruzalem van 66 tot 70 vond er in 66 een belegering door Cestius plaats en in 70 een tweede belegering door Titus.

Vier jaar

De vier jaren die eindigen met het beleg van Constantinopel in 1453 vertegenwoordigen de tweede periode van vier jaar in de islamitische profetie van “vijf maanden” in Openbaring negen. De eerste periode van vier jaar in de profetie van “vijf maanden” liep van 1333 tot 1337, tijdens het beleg van Nicomedia. Dat beleg vertegenwoordigde ook de afsluiting van een periode van achtendertig jaar, gerekend vanaf 27 juli 1299. Twee verwoestingen van Jeruzalem, één verwoesting van Constantinopel, de zondvloed en het beleg van Nicomedia zijn vijf getuigen van de veldtocht van Panium van 200 v.Chr. tot 198 v.Chr., die een zesde getuige zou zijn, en er zijn nog verscheidene

andere.

Beide verwoestingen van Jeruzalem kunnen gemakkelijk op één lijn worden gebracht, “lijn op lijn”. De zondvloed en de lijn van Oost-Rome worden op één lijn gebracht door de gemeenschappelijke alfa- en omegasterfgevallen. De veldtocht bij Panium wordt specifiek op één lijn gebracht met Ezechiëls lijn van 587 v.Chr., want beide belegeringsperioden staan voor twee jaar. Panium wordt voorgesteld in vers vijftien van Daniël elf, dat voorafgaat aan vers zestien, dat de spoedig komende zondagswet voorstelt, zoals ook de verwoestingen van Jeruzalem in 586 v.Chr. en 70 n.Chr. dat deden. De tweejarige periode van de slag bij Panium en de belegering van Sidon brengt elk van deze lijnen binnen in de verborgen geschiedenis van Daniël elf, vers veertig.

Een teken

De eerste profetische mijlpaal bij de belegeringen die met beide verwoestingen van Jeruzalem gepaard gingen, stelt een teken voor; Cestius in 66 en de dood van Ezechiëls vrouw waren beide alfatekens. Lamech is eveneens de eerste mijlpaal en daarom is Lamech, op grond van het getuigenis van twee, eveneens een teken. Zijn leeftijd van 777 jaar stelt het teken voor van de triomferende kerk, die uit drie elementen bestaat: een profeet, een priester en een koning.

> Ook gaf Ik hun Mijn sabbatten, om een teken te zijn tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten dat Ik de Heer ben Die hen heiligt. Ezechiël 20:12.

300 jaar

Henoch, die in de geslachtslijn van Seth de zevende vanaf Adam was, wandelde 300 jaar met God en werd in de hemel opgenomen. ‘300’ is een symbool van de driehonderd pionierskaarten uit 1843, de daarmee corresponderende driehonderd milleritische predikers en ook van Gideons leger van driehonderd man. Henoch, de milleritische predikers en Gideons driehonderd stellen de honderdvierenveertigduizend voor. Simson nam 300 vossen en bond ze paarsgewijs aan elkaar, waarmee hij 150 aanduidde en tevens een samengebonden symbool met een totaal van driehonderd.

> En Simson ging heen en ving driehonderd vossen, nam fakkels, keerde de vossen met de staarten naar elkaar toe en plaatste telkens een fakkel midden tussen twee staarten. En toen hij de fakkels had aangestoken, liet hij de vossen los in het staande koren van de Filistijnen en stak zowel de schoven als het staande koren, samen met de wijngaarden en de olijfbomen, in brand. Richteren 15:4, 5.

De twee profetieën over de islam in hoofdstuk negen van Openbaring, die elk een periode van vijf maanden betreffen, duiden “vuur” en “staarten” aan als kenmerken van de islam.

> En zo zag ik in het visioen de paarden en hen die erop zaten, met vuurkleurige, hyacintkleurige en zwavelkleurige borstharnassen; en de koppen van de paarden waren als leeuwenkoppen; en uit hun monden kwamen vuur, rook en zwavel. Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, door de rook en door de zwavel die uit hun monden kwamen. Want hun macht ligt in hun mond en in hun staarten; want hun staarten waren als slangen en

> hadden koppen, en daarmee brengen zij schade toe. Openbaring 9:17–19.

De macht van de islam ligt zowel in hun monden als in hun staarten.

> En zij hadden staarten als die van schorpioenen, en er waren angels in hun staarten; en zij hadden de macht om de mensen vijf maanden lang pijn te doen. En zij hadden een koning over zich, de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon is, maar die in het Grieks de naam Apollyon draagt. Openbaring 9:10, 11.

De macht van de islam om te pijnigen en te doden ligt zowel in hun monden als in hun staarten, die uit hun monden en staarten voortkomen.

> Daarom zal de Heer in één dag uit Israël kop en staart, tak en bies wegsnijden. De oude en aanzienlijke is de kop; en de profeet die leugens onderwijst, is de staart. Want de leiders van dit volk doen het dwalen; en zij die door hen geleid worden, gaan te gronde. Jesaja 9:14–16.

De islam en Israël zijn in profetisch opzicht met elkaar verbonden, aangezien zij beide kinderen van Abraham zijn, en in elke lijn is de “kop” de “oude en aanzienlijke” en de “staart” “de profeet die leugens onderwijst”. Voor de islam is Mohammed de oude profeet die leugens onderwees. De Koran vertegenwoordigt de leugens die de sprinkhanen van de islam drijven, en de oude en aanzienlijke is hun politieke leiding. De islam wordt geleid door een staatsbestuur (mond), dat wordt gedreven door de leugens van de Koran (staart). De driehonderd vossen van Simson werden verdeeld in twee groepen van vijf maanden, die moeten pijnigen en doden door het vuur, de rook en de zwavel.

Vuur, rook en zwavel

Vuur, rook en zwavel dragen de profetische kenmerken van de drie engelen. De eerste en de laatste zijn vormen van vuur. De woordstam van “zwavel” staat voor een goddelijke flits. Vuur is een symbool van een boodschap; de rook is het gevolg van de boodschap en de zwavel duidt op een religieuze boodschap. Alle drie zijn vervalsingen van de ware boodschap van de drie engelen uit Openbaring veertien. Het ijzeren borstharnas wordt voorgesteld als vuur, hyacint en zwavel. Het is een vervalsing van het borstschild van de hogepriester. Het borstschild van de hogepriester stelt de honderdvierenveertigduizend voor als twaalf menselijke edelstenen die verenigd zijn met de Godheid, die door de Urim en Thummim wordt voorgesteld. Hyacint was in de oudheid donkerblauwzwart of donkerpaars. De hyacint van het borstharnas van de islam komt overeen met de rook die uit de monden (staat) en staarten (kerk) van de islam komt.

Dat Henoch na 300 jaar met God te hebben gewandeld in de hemel werd opgenomen, verbindt het getal 300 met de boodschap van de eerste engel, die in 1798 kwam. Die boodschap van de eerste engel werd op 11 augustus 1840 bekrachtigd door de vervulling van de profetie over de vijf maanden in Openbaring negen. De twee perioden van vijf maanden in dit hoofdstuk worden regel op regel met elkaar verbonden. Pas onlangs werd ingezien dat de vijf maanden van vers vijf en vers tien twee afzonderlijke perioden van honderdvijftig jaar zijn. Toen die waarheid werd onderkend, bond Simson de vossen aan elkaar tot honderdvijftig paren.

In de profetische geschiedenis van Simson (wat “zon” betekent) hulde de “rook” die uit de put kwam toen de sleutel door de slag bij Ninevé werd uitgebeeld, de zon in duisternis. De millerieten duidden de verduistering van de zon door de rook uit de islamitische put terecht als de verhulling van het evangelie van Christus, zoals dat door de zon (Simson) wordt uitgebeeld. Er zijn nog verscheidene andere verbanden tussen het getuigenis van Simson en de islam in de hoofdstukken negen tot en met elf van Openbaring.

Het getal drie komt in de geschiedenis van Simson naar voren in de drie dagen die de bruiloftsgasten kregen om het raadsel op te lossen. Simson heeft met drie vrouwen te maken: zijn vrouw uit Timna, de prostituee en Delila. De Geest van de Heer komt driemaal over Simson: bij de leeuw, in Askelon en in Lechi. Simson geeft Delila drie onware antwoorden voordat hij de waarheid vertelt. Het getal drie staat voor de Godheid, evenals voor de valse godheid van de draak, het beest en de valse profeet, en ook voor de drieledige samenstelling van de triomferende kerk.

Dertig is het getal van een priester, en er werden dertig metgezellen naar Simsons bruiloftsmaal gebracht. Daarop zette Simson dertig linnen hemden en dertig gewaden op het spel voor het geval de gasten het raadsel konden oplossen. Toen zijn raadsel werd verraden, doodde Simson dertig mannen uit Askelon om zijn inzet te betalen. Het getal dertig is een profetische tiende van 300, en in samenhang met de driehonderd jaar waarin Henoch met God wandelde, houden de driehonderd vossen die Simson ving en tot honderdvijftig paren samenbond, verband met de twee profetieën van vijf maanden in Openbaring negen, die met elkaar worden verbonden door de methodiek van regel op regel. Driehonderd is een profetische tiende van drieduizend, en drieduizend staat voor een overblijfsel, hetzij een rechtvaardig overblijfsel, zoals vertegenwoordigd door degenen die met Pinksteren tot bekering kwamen, hetzij een onrechtvaardig overblijfsel, zoals vertegenwoordigd door degenen die tijdens de opstand rond het gouden kalf door de Levieten werden gedood.

De opstand rond het gouden kalf en de bekeerden met Pinksteren vallen profetisch beide samen met de spoedig komende zondagswet. Eén overblijfsel vertegenwoordigt een overblijfsel uit Gods verbondsvolk en een overblijfsel uit degenen die zich buiten de schaapskooi van Gods verbondsvolk bevinden. De eerste verwijzing naar drieduizend in het getuigenis van Simson betreft de Joden die Simson gevangennamen om de Filistijnen gunstig te stemmen, en de tweede betreft de Filistijnen. Het oordeel begint bij het huis van God en strekt zich daarna uit tot de arbeiders van het elfde uur die nog in Babylon zijn. Het getuigenis van Simson bevestigt het getal drieduizend als symbool van een overblijfsel en bevestigt ook de volgorde van het oordeelsproces. Henoch wandelde driehonderd jaar met God en stelt daarmee het overblijfsel van Gods verbondsvolk voor dat de dood niet smaakt. Dat overblijfsel bestaat uit de honderdvierenveertigduizend die in hoofdstuk zeven van Openbaring tegenover de grote schare worden gesteld.

Een tiende van 300 is 30, wat symbool staat voor een priester, en bovendien staat het getal drie, als een tiende van dertig, voor de Godheid, alsook voor de namaakgodheid van de draak, het beest en de valse profeet. Drie staat ook voor de driedeling van de triomferende kerk, die wordt uitgebeeld door koning David, die op dertigjarige leeftijd begon te regeren, de priester Jozef, die op dertigjarige leeftijd begon te dienen, en de profeet en priester Ezechiël, die in het dertigste jaar van de zeventiende jubeljaarcyclus aan zijn tweeëntwintigjarige bediening begon. Als priester zou hij

dertig jaar oud zijn.

Elk van de drie symbolische entiteiten, voorgesteld als profeet, priester en koning, ontvangt Gods zegel van de zevendedagssabbat bij de mijlpaal die het beleg inluidt. Twee getuigen van de dood vormen, samen met de secundaire getuige van de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 66, drie getuigen die bevestigen dat de mijlpaal van het beleg een ‘teken’ is.

De wegwijzer van de overgang

Wanneer het beleg begint, wordt Gods drievoudige triomferende kerk verzegeld, zoals uitgebeeld door Lamech. De dood van Ezechiëls vrouw geeft aan dat op precies diezelfde mijlpaal volledig aan het vroegere verbondsvolk wordt voorbijgegaan. Deze mijlpaal markeert de overgang van Laodicea naar Filadelfia, die ook wordt uitgebeeld als de overgang van de strijdende kerk naar de triomferende kerk, waardoor zij de achtste kerk wordt, die uit de zeven is. Die mijlpaal in de milleritische geschiedenis van de derde engel, die zich uitstrekte van 22 oktober 1844 tot aan de opstand van 1863, stond voor de periode van 1856, toen zowel James als Ellen White de beweging als behorend tot Laodicea begonnen aan te duiden. In 1856 ging de milleritische beweging van Filadelfia over in de milleritische beweging van Laodicea. Zeven jaar later kwam er een einde aan de milleritische beweging van Laodicea, toen de beweging de zevendedagsadventistische kerk van Laodicea werd.

Die mijlpaal wordt ook voorafgebeeld door het jaar 313, toen de gemeente van Smyrna eindigde en de gemeente van Pergamus begon. In samenhang bezien komt de overgang in 1856 van het rechtvaardige Philadelphia naar het onrechtvaardige Laodicea overeen met de overgang van het rechtvaardige Smyrna naar het onrechtvaardige Pergamus in 313, en het overgangspunt duidt de mijlpaal tevens aan als een teken. De belegering begint met een teken, zoals uit meerdere getuigen blijkt. Wanneer de beweging van de derde engel, die uit de honderdvierenveertigduizend bestaat, bij de dood van Lamech wordt verzegeld, zijn zij verzegeld en volkomen verenigd wanneer zij als een banier worden opgeheven, want de eerste mijlpaal van de profetische structuur van de belegering is een teken.

De dood van Johannes Palaiologos duidt de mijlpaal van de islam aan, wanneer Oost-Rome door de islam tot onderwerping wordt gedwongen. De belegering en de verwoesting van Jeruzalem vormen twee getuigen van Babylon en Rome. Ezechiëls periode van anderhalf jaar staat voor de Laodicenzen die weigerden de boodschap te zien en te horen die waarschuwde dat zij door de koning van het noorden in gevangenschap zouden worden gevoerd. Het teken van Cestius staat voor de Filadelfiërs die aan de koning van het noorden ontkomen. Die twee tekenen hebben betrekking op de interne profetische boodschap, evenals Lamechs 777. Regel op regel wordt de ene klasse bij de belegering in gevangenschap gevoerd en ontkomt de andere klasse aan de hand van de koning van het noorden.

De dood van John Palaiologos staat voor de externe profetische boodschap door de rol van de islam aan te duiden bij de mijlpaal waarop degenen die door Lamech worden voorgesteld, worden verzegeld. Degenen die ontkomen en degenen die tijdens het beleg en de verwoesting van Jeruzalem gevangengenomen worden, benadrukken dat het karakter zich openbaart bij de

alfamijlpaal van de profetische periode van het beleg. Deze twee groepen worden voorgesteld door de twee Lamechs. De ene groep richt een waarschuwing tot Nashville, terwijl de andere groep weigert.

> En de Heer zei tegen hem: Daarom zal op ieder die Kaïn doodt, zevenvoudig wraak worden genomen. En de Heer gaf Kaïn een merkteken, opdat niemand die hem aantrof, hem zou doden. Genesis 4:15.

Het merkteken van rebellie

Kaïn ontving het merkteken van zijn opstandigheid. Het merkteken van zijn opstandigheid werd opgevat als een waarschuwing aan de mensheid dat wie Kaïn zou doden, Gods zevenvoudige oordeel zou ondergaan. In zekere zin kan het merkteken worden opgevat als een bescherming die God Kaïn bood, maar in profetisch opzicht komt het overeen met het waarschuwende merkteken van opstandigheid in het laatste boek van de Bijbel. Het merkteken van het beest in het omegaboek Openbaring werd voorafgebeeld door Kaïns merkteken van opstandigheid in het alfaboek Genesis. De waarschuwing die in Kaïns merkteken besloten ligt, is dat allen die hetzelfde karakter als Kaïn aan de dag leggen, eveneens door God verworpen en geoordeeld zouden worden. Het merkteken op Kaïn komt overeen met het merkteken van het beest, en de waarschuwing benadrukt het gebod om Kaïns opstandige daad, het vermoorden van zijn broer, niet na te volgen, wat in Openbaring wordt voorgesteld als het beeld van het beest. Kaïns daad navolgen betekent een beeld van Kaïn vormen. Kaïn kreeg een zevenvoudig uitvoerend oordeel opgelegd, en in de zesde generatie gerekend vanaf Kaïn onderkende Lamech dat hij de zonde van zijn vader had herhaald, maar dat zijn oordeel zevenmaal zeventig zou zijn.

> En Lamech zei tot zijn vrouwen, Ada en Zilla: Hoor mijn stem; vrouwen van Lamech, luister naar mijn woorden: want ik heb een man gedood omdat hij mij verwondde, en een jongeman omdat hij mij letsel toebracht. Als Kaïn zevenvoudig gewroken zal worden, dan Lamech waarlijk zevenenzeventigvoudig. Genesis 4:23, 24.

Het voorgaande vers is de eerste van slechts drie plaatsen in Gods Woord waar getallen in de vorm van een vermenigvuldiging worden weergegeven. De laatste is als de eerste.

> Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoe vaak zal mijn broeder tegen mij zondigen en zal ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal toe, maar tot zeventigmaal zeven. Mattheüs 18:21, 22.

Zeventig maal zeven is vierhonderdnegentig, en in de gewijde geschiedenis zijn er drie perioden van vierhonderdnegentig jaar, die elk een genadetijd vertegenwoordigen. Voor het heiligdom, voor de koningen en voor het heerleger wordt telkens een periode van vierhonderdnegentig jaar aangegeven. De periode voor de koningen begon met de zalving van Saul in 1097 v.Chr. en duurde tot de eerste belegering door Nebukadnezar, toen Daniël in 607 v.Chr. in gevangenschap werd weggevoerd.

De aan het heiligdom toegemeten proeftijd van vierhonderdnegentig jaar begon met de inwijding van de tempel van Salomo in 1006 v.Chr. en duurde tot de inwijding van de tempel na de

ballingschap in 516 v.Chr. Voor de heerschare liep de periode van vierhonderdnegentig jaar van 457 v.Chr. tot 34 n.Chr.

Van Kaïns zevenvoudige waarschuwende oordeelsboodschap en merkteken tot aan Lamechs zeventig maal zevenvoud wordt een symbolische proeftijd van vierhonderdnegentig jaar uitgebeeld. De opstandigheid die door het merkteken van Kaïn wordt gesymboliseerd, wordt voorgesteld als steeds verder escalerend, in overeenstemming met Gods beweegreden om de zondvloed te zenden.

> En God zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was en dat alles wat hij in zijn hart bedacht, voortdurend alleen maar kwaad was. En het berouwde de HEER dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart. En de HEER zei: Ik zal de mens die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen; zowel de mens als de dieren, het kruipend gedierte en de vogels van de hemel; want het berouwt Mij dat Ik hen gemaakt heb. Genesis 6:5–7.

De Lamech uit het zesde geslacht van Kaïn wordt voorgesteld als een duidelijk onderscheiden klasse van opstandelingen, in tegenstelling tot de Lamech uit de geslachtslijn van Seth. De getuigenissen van beide Lamechs wijzen op een afsluiting van de genadetijd: het ene door de aanduiding 490, het andere door zijn dood. Beide bevatten getallensymboliek die rechtstreeks verband houdt met de drievoudige samenstelling van de triomferende kerk. De Lamech van Kaïn sluit aan bij de drie perioden van 490 jaar voor de koningen, het heiligdom en het leger, en de Lamech van Seth bevat het zegel van zeven voor de profeet, priester en koning. De Lamech van Seth is de tweede van de drie engelen uit Openbaring veertien, en de Lamech van Kaïn is de derde engel die de waarschuwing aangaande het beest, zijn beeld, het merkteken en het getal van zijn naam verkondigt. Openbaring veertien, verzen 9/11, duidt degenen aan die de vloek van Kaïn ontvangen.

> En de derde engel volgde hen en zei met luide stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en zijn merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, zal hij drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de beker van zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel in tegenwoordigheid van de heilige engelen en in tegenwoordigheid van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid; en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, en eenieder die het merkteken van zijn naam ontvangt, hebben dag noch nacht rust. Openbaring 14:9–11.

Openbaring 15:2 identificeert degenen die door Lamech uit de geslachtslijn van Seth worden voorgesteld:

> En ik zag als het ware een glazen zee, vermengd met vuur; en zij die de overwinning hadden behaald op het beest, op zijn beeld, op zijn merkteken en op het getal van zijn naam, stonden op de glazen zee, met de harpen van God. Openbaring 15:2.

De Lamech uit het geslacht van Seth markeert de gesloten deur door zijn dood. De Lamech uit het geslacht van Kaïn markeert de gesloten deur na een genadetijd van vierhonderdnegentig jaar. Het merkteken van Kaïn moest worden gezien als een waarschuwing tegen een karakter dat drie

primaire profetische kenmerken vertoonde. Hij weigerde God te aanbidden op de door God voorgeschreven wijze; hij gaf blijk van jaloerse woede en vermoordde zijn jongere broer, en ten derde weigerde hij zich te bekeren.

Kaïn had de eerste tafel van de Tien Geboden geschonden, die de verhouding van de mens tot God aangeeft, en de tweede tafel geeft de verhouding van de mens tot zijn medemens aan. Het merkteken van zijn opstandigheid toonde aan dat hij wetteloos was en geen berouw had. Kaïn en Lamech wijzen op de gesloten deur van de derde engel bij de spoedig komende zondagswet. Henoch, Methusalach, Lamech en Noach vertegenwoordigen de geschiedenis die begint met de komst van de eerste engel, vertegenwoordigd door Henoch, gevolgd door de komst van Lamech als de tweede engel en de komst van Methusalach als de middernachtsroep die de boodschap van de tweede engel, Lamech, kracht verleent; vervolgens duidt Noach als de derde engel de gesloten deur van de zondvloed aan.

Lamech stierf vijf jaar vóór de zondvloed en duidt daarmee de vijf symbolische jaren aan voordat de deur bij de spoedig komende zondagswet wordt gesloten. Het is bij Lamechs dood op 777-jarige leeftijd dat de verzegeling van de triomferende kerk wordt voltooid. Vervolgens begonnen de dieren, zeven dagen voordat de deur van de ark op bovennatuurlijke wijze werd gesloten, de ark binnen te gaan.

De dag waarop Methusalem stierf, was de eerste van die zeven dagen. De laatste waarschuwing voordat de deur werd gesloten, was de tweeledige boodschap die uitging van een schouwspel van dieren en de daarmee gepaard gaande vervulling van een profetie die gedurende het hele leven van de oudste man die ooit is gestorven, had weerklonken. Die profetie lag besloten in de naam Methusalem, die betekent: ‘wanneer hij sterft, zal het komen.’

De laatste waarschuwingsboodschap voor de mensheid moet uit profetische noodzaak een tweeledige boodschap zijn, zoals uitgebeeld door de zeven dagen durende trek van de dieren, die begon met de dood van Metusalem, ter vervulling van de profetie van Henoch die door middel van de naam van zijn zoon werd verkondigd. De zeven dagen van de dierentrek duiden de tweeledige boodschap van de dood van Metusalem en de trekkende dieren aan als de verzegelingsboodschap van de derde engel. Jezus illustreert het einde altijd aan de hand van het begin, en in Openbaring voegt de tweede stem van vers vier zich bij de derde engel van Openbaring achttien, zoals ook het middernachtelijk geroep zich bij de boodschap van de tweede engel voegde. De laatste waarschuwingsboodschap wordt altijd voorgesteld als een interne en een externe boodschap, zoals uitgebeeld door de profetische relatie tussen de gemeenten en de zegels in het boek Openbaring. De laatste waarschuwingsboodschap in Daniël elf is de boodschap van het noorden en het oosten. Metusalem en de trekkende dieren vormden de tweeledige laatste waarschuwingsboodschap in de tijd van Noach.

De dood van Lamech met het merkteken 777 komt overeen met het begin van het beleg, toen de vrouw van Ezechiël stierf. Juist daar worden de getrouwen, vertegenwoordigd door de geslachtslijn van Seth, verzegeld, en juist daar ontvangen ook degenen die door de geslachtslijn van Kaïn worden vertegenwoordigd, het merkteken. Henoch was de zevende van Adam af en hij

vertegenwoordigt de alfamijlpaal in een periode die eindigt met zowel de laatste als de eerste generatie, die beide door het getal acht worden voorgesteld. Beide Lamechs duiden het einde van de genadetijd aan, en de dood van Lamech staat voor een gesloten deur van de genadetijd aan het begin van het beleg.

Henoch was de alfa van de profetische geschiedenis en hij moet uit profetische noodzaak een omega van de profetische geschiedenis aanwijzen. Die omega wordt vertegenwoordigd door de acht zielen die van de oude wereld naar de nieuwe wereld gingen zonder de dood te smaken. Henoch en de acht zielen zagen de dood niet voordat zij op de nieuwe aarde aankwamen. De oude wereld eindigde in de zeven dagen van de dierentrek en de nieuwe wereld begon met zeven dagen zonder regen. Vervolgens was er vanaf de 17e dag vijf maanden lang niets dan regen, totdat God aan het einde van die vijf maanden, op de zeventiende dag, de regen tegenhield.

Vijf maanden

Er zijn in Openbaring negen twee getuigen voor een periode van vijf maanden en het hoofdstuk bevat drie afzonderlijke tijdprofetieën. De eerste vijf maanden worden in vers vijf uiteengezet; de tweede vijf maanden staan in vers tien en de driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen zijn in vers vijftien te vinden. De verzen 5, 10 en 15 identificeren de tijdprofetie van de islam aan de hand van twee getuigen voor een periode van vijf maanden aan het begin van de profetische periode. De verzen 5 en 10 duiden beide een periode van vijf maanden aan, zodat vers vijf en vers tien, regel op regel, samen vijftien vormen. De eerste vijf maanden zijn dus 15 en de driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen worden in vers 15 uiteengezet. De volgorde en de structuur van de verzen 5, 10 en 15 duiden twee vijftienen aan, en in de eerste twee verzen, die samen vijftien vormen, staan twee tijdprofetieën van honderdvijftig jaar.

Vers vijftien bevat de tijdprofetie van driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen. Christus heeft vijftien in drie verzen verweven en onderscheidde, met gebruikmaking van de profetische tijd die in precies diezelfde verzen wordt uiteengezet, het getal 15 dat wordt weergegeven door de versnummers vijf en tien bij elkaar op te tellen, om zo een verdubbeling van vijftien te bewerkstelligen wanneer dit met vers vijftien in verband wordt gebracht. Vervolgens sloot Christus alle drie de onderling verbonden profetieën af met vijftien dagen.

De sleutel tot dit hoofdstuk is de slag bij Ninevé in 627, vijf jaar later, in 632, gevolgd door de dood van Mohammed, waarmee de eerste profetie van vijf maanden begint. Tien jaar na de dood van Mohammed werden de legers van Perzië vernietigd, overeenkomstig Mohammeds voorspelling dat de twee mogendheden Perzië en Rome beide verslagen zouden worden. Openbaring 9 begint daarom met een historische lijn die aanvangt bij de slag bij Ninevé tussen Perzië en Rome. Vijf jaar later sterft Mohammed, waarmee de honderdvijftig jaar van vers 5 beginnen. Tien jaar later, in 642, wordt Perzië verslagen in de slag bij Nahavand. De islam noemde de slag bij Nahavand “de overwinning der overwinningen”. De eerste vijftien jaar van Openbaring 9 vertegenwoordigen een periode van vijf jaar, gevolgd door tien jaar. De laatste tijdprofetie liep op 11 augustus 1840 af. Tien dagen vóór die gebeurtenis publiceerde Josiah Litch zijn herziene voorspelling over het einde van de Ottomaanse opperheerschappij. De laatste vijftien dagen van de

islam in het negende hoofdstuk van Openbaring worden door het werk van Josiah Litch verdeeld in vijf dagen, gevolgd door tien dagen, want Jezus illustreert het einde altijd aan de hand van het begin.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel verder behandelen.